

ЗАКЉУЧАК

Од хаоса до теорије хаоса је преваљен дуг пут. Тај пут подразумева стицање нових знања која доводе у везу теорију хаоса са правном теоријом. То је посебно могуће учинити коришћењем појма извесности који се сусреће у обе ове теорије. На тај начин се у правној науци и у правној техници стварају нове могућности за истраживање права.

Нове сазнајне могућности произилазе из схватања права као једног посебног система у коме поред регуларних постоје и нерегуларни процеси који се могу предвиђати. Такав правац у истраживању права захтева промене и допуне у постојећој правној терминологији и у правном апарату, нарочито у оном његовом делу који се односи на динамичку страну права у којој су нерегуларни процеси најизраженији. Штавише, захваљујући томе, могуће је право одредити као спонтано или као свесно и плански створен систем извесности који треба да обезбеди предвидљивост у понашању субјеката права и поузданост у функционисању институција, а државу, на коју се право ослања, као главни стабилизатор и регулатор нагомиланих противуречности, који треба да елиминише несигурност и неутралише неизвесност.

Учинак теорије хаоса је, међутим, много већи у правној техници, у којој се рачунарским путем могу испитивати и предвиђати релевантне правне ситуације, стварати нова правна решења и, што је најважније, у којој се могу испитивати све замишљене правне норме и правне ситуације са којима се субјекти права могу сусрести у стварном свету а да се у том стварном свету ништа не учини што би почетно стање могло трајно да промени.

Такве могућности, иако за сада нису у потребној мери развијене и примењене у праву, омогућаваће правницима да право истражују са оном слободом која подсећа на божанску креативност.